
Kłosów, st. 7, gm. Wiązów, woj. dolnośląskie, AZP 86-31/35

Informator Archeologiczny : badania 33, 175

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Klonówka, st. 46, gm. Starogard Gdański, woj. pomorskie, AZP 19-44/22 – patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

KŁOSÓW, st. 7, gm. Wiąźów, woj. dolnośląskie, AZP 86-31/35

- Mielerz (?) późne średniowiecze – okres nowożytny

Badania prowadził dr Leszek Żygadło (Instytut Archeologii i Etnologii PAN, Oddział Wrocław) pod merytorycznym kierunkiem prof. dr. hab. Bogusława Gedigi. Pracami w terenie kierował mgr Tomasz Gralak. Prace finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad.

Stanowisko zostało odkryte w październiku 1999 roku podczas obserwacji archeologicznych prowadzonych w trakcie prac ziemnych wykonywanych na kilometrze 189+200 budowanej autostrady A4. Mgr Edward Drużyłowski, prowadzący nadzór, natrafił na obiekt archeologiczny, w pobliżu którego odkrył fragment dna naczynia glinianego barwy kremowej, toczzonego na kole garncarskim, o chronologii określonej na późne średniowiecze – okres nowożytny. O odkryciu niezwłocznie powiadomiono WKZ we Wrocławiu oraz wykonawcę robót drogowych. Ratownicze badania archeologiczne na nowo odkrytym stanowisku wykonano w dniach 10-11 października 1999 roku.

Z obiektu wyeksplorowano liczne kamienie noszące ślady działania wysokiej temperatury oraz węgle drzewne. Była to prawdopodobnie jama o charakterze przetwórczo-produkcyjnym, w typie mielerza. W bezpośrednim sąsiedztwie obiektu przebadano obszar o powierzchni 4 arów. Nie natrafiono na kolejne obiekty ani znaleziska zabytków ruchomych.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN, Oddział we Wrocławiu, i są w trakcie opracowania.

Nie planuje się prowadzenia dalszych badań.

Kolonia Chabielice, st. 11, gm. Szewców, woj. łódzkie – patrz: wczesna epoka żelaza

Koprzywnica, st. 111, gm. *loco*, woj. świętokrzyskie, AZP 91-72/318 – patrz: wczesne średniowiecze

KORZKIEW, st. 1, gm. Zielonki, woj. małopolskie, AZP 100-56

- zamek (XIV-XVII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w terminie od lutego do listopada przez mgr. Mariana Myszkę (autor sprawozdania, Pracownia Archeologiczna). Finansowane przez Donimirski Pałac Pugetów Business Center w Krakowie. Piąty sezon badań. Przebadano powierzchnię około 90 m².

Celem badań na terenie zamku w Korzkwi było rozpoznanie i zadokumentowanie stratygrafii nawarstwień w wykopach budowlanych na dziedzińcu oraz w wykopach instalacyjnych po południowej stronie zamku. Prace ziemne koncentrowały się w zachodniej części dziedzińca, w miejscu nieistniejącego budynku gospodarczego. Stwierdzono, że występują w tej części zamku tylko warstwy nasypowe, zawierające ceramikę z XVII wieku. Prawdopodobnie w trakcie budowy obiektu gospodarczego nastąpiła niwelacja terenu, która spowodowała zniszczenie starszych nawarstwień.

Po południowej stronie zamku nawarstwienia kulturowe występują tylko na długości kilku metrów. Pochodzą z nich zabytki ceramiczne z XVII wieku. Przy południowej ścianie budynku bramnego zalegały nad calcem warstewki zaprawy wapiennej, które są śladem rozbudowy bramy zamkowej.

Stratygrafia stanowiska została zniszczona podczas prac budowlanych w XVII wieku, a następnie podczas prac badawczych i zabezpieczających w latach 1968-1970. Prace ziemne towarzyszące prowadzonej aktualnie odbudowie zamku powodują nieomal całkowite zniszczenie stratygrafii.